

מסכת כתובות דף מה.

• תני שילא... (דף מד:-מה).

שלוש מידות במיתת נערה המאורסה...	
1. באו לה עדים בבית חמיה לאחר שניסת שזינתה בבית אביה באירוסין	סוקלין אותה על פתח בית אביה, ** כלומר ראו גידולים שגידלתם, מבית זה יצאת הנבלה, שבו זינתה
2. באו לה עדים בבית אביה קודם שנשאת שזינתה בבית אביה	סוקלין אותה על פתח שער העיר, דכתיב "כי יהיה נערה בתולה מאורסה... והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההיא"
3. סרחה ולבסוף בגרה	תידון בחנק, כי היכא דאילו זנאי השתא, לאו סקילה איכא אלא חנק, דכי כתיב סקילה בזינתה נערה כתיב, שנא' "כי יהיה נערה בתולה", השתא נמי תידון בחנק, דכיון דאישתני גופא בין חטא להעמדה בדין, אישתני קטלא לכדהשתא
** סוקלין אותה על פתח בית אביה, דהכי כתיב "והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה, והאי בבאו עדים בבית חמיה כתיב, דהא במוציא שם רע כתיב, דמפרש ביה קרא "ואקרב עליה", אלמא כשניסת	

• למימרא... (דף מה..)

קושיית הגמ' - הא דתני שילא, סרחה ולבסוף בגרה, תידון בחנק, למימרא דכל היכא דאישתני גופא, אישתני קטלא,	
ורמינהי, נערה המאורסה שזינתה, וכנסה משבגרה, ולא מצא לה בתולים, ובא לב"ד והוציא עליה שם רע,	
אם כיחש, הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע, דכי כתיב "ויסרו אותו" מלקות, "וענשו אותו" ממון, בנערה כתיב, וזה עקימת שפתיו גורמין אותו ליענש, ובבוגרת הואי	ואם אמת היתה, מקדימין אותה לבית הסקילה, ואם נמצאו עדיו זוממין, מקדימין העדים לבית הסקילה
אלמא אע"ג דאשתני גופא, ואילו זנאי השתא, בת חנק היא, לא אמרינן אישתני קטלא,	
וא"כ יש להקשות סתירה מברייתא דתני שילא דסרחה ולבסוף בגרה, תידון בחנק, דאמרינן כיון דאישתני גופא, אישתני קטלא, לברייתא של נערה המאורסה דכנסה משבגרה, שדינה בסקילה, ולא אמרינן אישתני קטלא?	

מסכת כתובות דף מה.

• אמר רבא...

קושית הגמ'	
<p>ורמינהו נערה המאורסה שזינתה, ומשבגרה הוציא עליה שם רע, היא (אם אמת היה) או זוממיה (אם נמצאו עדיו זוממין) בסקילה</p>	<p>תני שילא.... סרחה ולבסוף בגרה, תידון בחנק</p>
<p>אלמא לא אמרינן כיון שאישתני גופא, אישתני קטלא</p>	<p>אלמא אמרינן כיון דאישתני גופא, אישתני קטלא</p>
תירוץ של רבא	
<p>במוציא שם רע, לא אמרינן אישתני גופא, אישתני קטלא,</p>	<p>בסתם זנות, אמרינן אישתני גופא, אישתני קטלא</p>
<p>דשאני מיתה הבאה ע"י מוציא שם רע של הבעל משנשאת, דחידוש הוא, ולכן לא אמרינן בה משום דאישתני גופא, אישתני קטלא,</p>	
<p>ותדע דחידוש הוא, דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה, אע"פ שהיא עדיין נערה בתולה שלא בגרה, אישתני דינא, דאילו זנאי השתא לאחר החופה, דינא בחנק, **</p>	
<p>ואעפ"כ אילו מוציא שם רע עליה, שזינתה קודם כניסתה לחופה, דינא בסקילה, אלמא לא אמרינן דמשום דאישתני דינא לחנק אילו זנאי השתא לאחר החופה, לישתני קטלא הבא ע"י זנות של קודם החופה,</p>	
<p>והילכך כי בגרה נמי וניסת, לא אמרינן במוציא שם רע דמשום דאישתני דינא דהשתא, אישתני קטלא דמעיקרא</p>	
<p>** כדתניא "נערה" ולא בוגרת, "בתולה" ולא בעולה, "מאורסה" ולא נשואה, מאי 'לא נשואה', אי נימא נשואה ממש, היינו 'ולא בעולה', אלא לאו שנכנסה לחופה ולא נבעלה, דאילו זנאי השתא, בת חנק היא</p>	

• א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא...

<p>והביא רבא ראייה, דהא מוציא שם רע נעשית לאחר שנכנסה לחופה, ואילו זנאי לאחר החופה, דינא בחנק, ואפ"ה מוציא שם רע בסקילה, ולכן חידוש הוא במוציא שם רע דלא אמרינן אישתני דינא</p>	<p>כבר כתבנו תירוץ של רבא דכאן בעדים שזינתה, דאם בגרה, אישתני דינא, וכאן במוציא שם רע, דחידוש הוא, דאע"פ שבגרה לא אישתני דינא,</p>
וא"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרבא, דאין לתרץ כן, ואין להביא ראייה ממוציא שם רע לאחר החופה,	
<p>די"ל שדוקא בנכנסה לחופה, דלא אישתני גופא אלא דינא, חידשה תורה דלא אמרינן אישתני דינא אישתני קטלא, אבל בבגרה, שאשתני גופא, אימא לא חידשה תורה במוציא שם רע, ואימא אישתני גופא אישתני קטלא,</p>	
<p>וא"כ הק"ל דתני שילא סרחה ולבסוף בגרה, תידון בחנק, דאמרינן אישתני גופא אישתני קטלא, ובברייתא דמוציא שם רע בנערה המאורסה שזינתה, ומשבגרה הוציא עליה שם רע, דהיא בסקילה, ולא אישתני קטלא?</p>	

מסכת כתובות דף מה

- אלא אמר רב נחמן בר יצחק....

קושית הגמ'	
ורמינהו נערה המאורסה שזינתה, ומשבגרה הוציא עליה שם רע, היא (אם אמת היה) או זוממיה (אם נמצאו עדיו זוממין) בסקילה	תני שילא סרחה ולבסוף בגרה, תידון בחנק
אלמא לא אמרינן כיון שאישתני גופא, אישתני קטלא	אלמא אמרינן כיון דאישתני גופא, אישתני קטלא
תירוץ של רב נחמן בר יצחק - אי אמרינן אישתני קטלא או לא אישתני קטלא, תנאי היא...	
והברייתא של נערה המאורסה אליבא דת"ק דאישתני גופא, לא אישתני קרבן, וה"נ אישתני גופא, לא אישתני קטלא	הברייתא דתני שילא כרבי שמעון דאישתני גופא, אישתני קרבן, וה"נ אישתני גופא, אישתני קטלא

- דתנן...

נשיא וכהן משוח שאין קרבנם כשל יחיד, אם חטאו עד שלא נתמנו, ונתמנו, הרי הן כהדיוטות בכשבה ושעירה, שאע"פ שנשתנה גופם, לא נשתנה קרבנם, רבי שמעון אומר, אם נודע להם עד שלא נתמנו, חייבין, משנתמנו, פטורים			
אלמא....	ונודע להם משנתמנו	ונודע להם עד שלא נתמנו **	חטאו עד שלא נתמנו
אישתני גופא, לא אישתני קרבן	חייבין כהדיוטות	חייבין כהדיוטות	ת"ק
אישתני גופא, אישתני קרבן	פטורים	חייבין כהדיוטות	ר' שמעון
** דהוה ליה ידיעה וחטאה בחד גופא, חייבין כהדיוטות			

- בענין קרבן חטאת....

מביא....	קרבן חטאת של....
כשבה או שעירה	יחיד
שעיר	נשיא
פר	משוח

- קושית הגמ' - אימור דשמעינן ליה לר"ש....

קושית הגמ' - ליכא למ"ד הכא דאישתני גופא, אישתני קרבן, מדלא מחייב בהו רבי שמעון לנודע להם משנתמנו לאיתויי כדהשתא (נשיא שעיר, וכהן משוח פר), אלא פטורין לגמרי קאמר, וטעמא דידיה משום דבעי ידיעה וחטאה בחד גופא, ולעולם לא סבר ר"ש אישתני גופא אישתני קטלא, וא"כ ליכא לתרץ כדרב נחמן בר יצחק דברייתא של שילא כר' שמעון, דלעולם לא אמר ר"ש אישתני גופא אישתני קרבן
--

מסכת כתובות דף מה:

The top of דף מה is missing from this document. The complete דף מה will be posted later on....

• תנו רבנן... לישנא קמא...

מאה סלע	לוקה	המוציא שם רע	קמיפלגי בפלוגתא דראב"י ורבנן
✓ "וענשו"	✓ "ויסרו"	בעל	ת"ק - כרבנן **
✓ "וענשו"	✓ "ויסרו"	לא בעל	
✓ "וענשו"	✓ "ויסרו"	בעל	ר' יהודה - כר' אליעזר בן יעקב ***
X	✓ "לא תלך רכיל"	לא בעל	

** ת"ק כרבנן דאמרי פרשת מוציא שם רע בין בעל ובא לבית דין והוציא שם רע ע"י בעילתו ואמר לא מצאתי לבתך בתולים, ובין לא בעל, ובא לבית דין ואמר באו לי עדים שיזנתה בבית אביה, והרי היא לפניכם, וכתיב ביה "ויסרו... וענשו"

*** ר' יהודה כראב"י דאמר לא נאמר פרשת מוציא שם רע אלא כשבעל, הלכך מאה סלע לא מחייבין ליה אלא כשבעל, אבל מלקות דמשום אוהרת "לא תלך רכיל" הוא לקי, ואפילו לא בעל, דהא הלך רכיל, ואי משום דהוי לאו שאין בו מעשה, ר' יהודה לטעמיה דאמר לאו שאין בו מעשה לוקין עליו

• לישנא בתרא

מאה סלע	לוקה	המוציא שם רע	כולה ר"א בן יעקב היא
✓ "וענשו"	✓ "ויסרו"	בעל	ת"ק - כר' אליעזר בן יעקב **
X	X	לא בעל	
✓ "וענשו"	✓ "ויסרו"	בעל	ר' יהודה - כר' אליעזר בן יעקב ***
X	✓ "לא תלך רכיל"	לא בעל	

** ת"ק כראב"י דלא נאמר "ויסרו... וענשו... אלא כשבעל, ואין לוקין משום "לא תלך רכיל", דקסבר ת"ק אליבא דראב"י דלאו שאין בו מעשה, אין לוקין עליו

*** ר' יהודה נמי כראב"י דלא נאמר "ויסרו... וענשו... אלא כשבעל, אלא דר' יהודה לשיטתו דלאו שאין בו מעשה לוקין עליו, ולכן בלא בעל, לוקה משום "לא תלך רכיל"

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.